

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanae Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Animae in purgatorio detentae liberatio. n. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

Eadem Regina quæ duxerat eum ad Societate Iesu militantem in terris, perfectio iam opere deducendo ad Cœlestiū Societatem triumphanem in Cœlis.)

XXXII. Annum insequentem octauum-decimum memorabilem fecit Cometes qui ab horizonte emergens, eodem tempore cœsariem latissimam protendens, ad medium usque Cœli circulum, Europam vniuersam suspensam & sollicitam tenuit quid prænuntiaret: Id plerisque commune fuit: Nostram Leodij Tyronum domum res alia digna memoriæ excitauit ad misericordiam animarum in igne purgante detentorum, & peccati, quantumuis leue videatur, æstimationem.

Henricus quidam de Faux Patribus Leodiensibus in Sancti Seuerini villa olim famulatus fuerat, vir simplex & rectus. Huius filius Petrus de Faux à primo Anglorum in urbem aduentu in famulorum numerum admissus fidelissimè etiam seruiuit: Post annos fermè quatuor vi quadam atque occultâ violentiâ vexatus, & modò in terram, (nemine quem videret impellente) abiectus, modò quasi immenso pondere premeretur grauis, modò nè brachia in altum ad opus sublata demitteret impeditus, modò ad parietes violenter allisus, aut nè quo vellet progrediretur retentus, vitam ducebat ad plures menses permolestam; & nuuc quidem à malo dæmone infestari se arbitrabatur, nunc moteri à bono uti se per confessionis Sacramentum expiaret, tum vt fratri recenter mortuo succurreret, aut aliud quod occultum esset peragendum susciperet. Hactenus autem species ei nulla visum est oblatum est, donec Anni insequentis Februario mense, post mane peractam Exhomologesim, ad fœniculum violenter impulsus & propè exanimi, albi quidpiam & rotundi instar complicatæ manus ostensum est. Illo in angore ac trepidatione ductus ad *Ioannem Gerardum* Rectorem, tanto grauabatur onere vix vt pedem posset attollere, & præ contentione copiosus è naribus fluere sanguis: Vberimè lachrymantem, & cruore perfusum solatus *Gerardus*, appenso ad collum Agno cereo deducit ad cubile (erat enim noctis hora nona) monetque vt si quid se offerat roget quis esset quidque vellet? Quamquam autem quiescere cupienti stragula detraherentur, & voce surdâ quidpiam sonaret quod turbato Confessionis aut Communionis vocabula referret, non est ausus interrogare. Nocte igitur postera iubet *Gerardus* suo in cubiculo vt Petro pariter sternatur, & post suas preces incumbunt vestiti; Nox penè tota transigitur in nullo perterritis: Horâ tertiâ matutinâ Petrus graui mole pressus vociferatur, excitatque clamore *Gerardum*: Is accurrens monet rursus vt interroget; tergiversanti que secundò tertioque cum animum addidisset, ostendit se primum species quædam in figuram formata pene puerilem; dein pergente Petro rogare quis esset? auctâ ad viri staturam figurâ respondet "Me non nosti? Sum Pater tuus" ad quam vocem excitatior Petrus exclamat, Pater meus, Pater meus) rogatque quid vellet; Tum cum aliquamdiu tanquam loquenti alicui dedisset aures, tremulâ voce "Ego, inquit, cras mane, nudis pedibus, & manu gestans cereum ire debeo ad Sancti Martini, & ibi sacro Sani-

Animæ in
purgato-
rio deten-
tæ liberatio.

1618.

1619.

cto interesse Myſterio: tenetur enim Purgatorio in igne Pater meus.) Cum que cauſam vt quæreret ſuggeſſiſſet *Gerardus*, reſponſum eſt, "Quod moribus puellæ cuiuſpiam notam ſeueriores temerè adſperſiſſet, appellatæque Meretricem; quam culpam licet confeſſione non expiaſſet, contritionis tamen beneficio æternas euaiſſe pœnas, temporales luere; Rogatus à quonam celebrari cuperet ſacrum, reſpondit, perindè eſſe modò celebretur, placere tamen ab eo fieri qui *Tomſonus* vocabatur, is erat idem Rector, *Ioannes Gerardus*. Itaque poſtridie ſolemni comitatu itum eſt ad Sancti Martini (Templum eſt Collegio Canonicorum celeberrimum) Petrus pœnitentis habitu cum cereo præcedebat, ponè ſequebantur è Tyrociniis ex noſtris aliqui populuſq;. Sacrum inchoante *Gerardo* apparet filio parens, clamatque rurſum Petrus, "Pater meus, Pater meus; aſtantem enim videbat reuerenter, & peracto ſacrificio exultanti ſimilem de ſub altari in ſublime conſcendentem. Neque exigua fuit præſentium conſciorumque lætitia ſimul atque admiratio. Elucebat enim in re, de qua nulla poſſet eſſe dubitatio, Dei grauiffimum de peccato iudicium eiufdemque illuſtris in rite pœnitentem miſeratio, quæ duo pierati inflammandæ adiumento conſueuerunt eſſe quàm maximo: Acceſſit & argumentum ad Sanctorum patrocinium conſtitmandū; dixerat enim Sanctam *Annam*, Matrem Beatiffimæ Virginis adſuiſſe ſibi morienti, modò etiam ad Sancti Martini adfuturam: illam etenim olim piè coluerat, congregatis quibuldam ſub illius nomine adſcriptus, atque annuam ſolitus offerre pecuniolam vt pro ſe ſuiſque oraretur.

XXXII.

Atque hæc ſunt quæ de Miſſionis huius inijtibus progrefſibus que hæcenus notatione digna reperiri potuerunt inter tot tamque varias quibus iactata eſt Anglia tempeſtates, & tanquam ex infelici naufragio eripi; nunc de eadem in alteram formam commutata dicendum eſt. Aucto enim ex noua commodaque habitatione Leodij Tyronum numero, creuit & numerus tum eorum quibus præcepta Theologica tradenda erant Louanij, tum qui ad meſſem in Anglia colligendam aſpirabant, vel Sacerdotio iam initiatorum, vel iuuenum ad ſimiles pro fide auita labores anhelantium. Cumque interea hæc Miſſio, per varias regiones ſparſa, per modum Prouinciæ Societatis (vt initio inſtituta eſt) regeretur ab vno eiufdem Miſſionis Capite Romæ ſedente, alijsque illi quidem vni in Hispanijs, Belgio, & Anglia ſubordinatis, à Prouincialibus verò locorumque in quibus verſabatur præfectis eſſet in multis exempta, Viſum eſt aliquibus peccari in decretum vigefimum primum Congregationis noſtræ ſeptimæ, *conſultiuſq; eſſe, ſi recepto in Societate omnium gentium more huius etiam Miſſionis ſubditi alijs de Societate miſcerentur, nè nationum discrimina paulatim magno Societatis damno introducerentur. Ac proinde neque permittendum vt in ijs orbibus in quibus Societas Collegia ſua habet ſtudiaq;, è ſola ipſi gente ſua Theologiæ, Philoſophiæ, & humaniorum literarum Profeſſores habeant, multoq; minus Superiores.*

Admiris Generalis vt neque decreto Congregationis videretur derogare, neque

Miſſio ere.
& in Vice-
Prouin-
ciam.